

Beste,

ik wil graag mijn eerdere reactie aanvullen met het volgende. Een plant (of deze nu bekend staat als keukenkruid, medicinaal of als een geliefde tuinplant) is een organisme dat honderden (en wellicht duizenden) verschillende stoffen bevat. Deze stoffen heeft de plant nodig om te kunnen leven. Een deel van deze stoffen zijn bekend, een deel zijn onbekend. De concentratie van de stoffen is over het algemeen verschillend verdeeld over de plant. Sommige stoffen komen het meest voor in bladeren, sommige in de wortel, andere in bloemen, zaad of stuifmeel. Daarbij is de concentratie van een bepaalde stof vaak ook nog afhankelijk van de tijd van het jaar. In wezen kunnen al deze stoffen giftig zijn, afhankelijk van de concentratie van de stof en de samenhang van eventueel medicijngebruik van een mens. Het gebruikte onderdeel van een plant (wortel, zaad, blad, etc), en de wijze waarop stoffen uit de plant onttrokken worden, en de wijze van toediening van dit extract, zijn van grote invloed op het effect op het menselijk lichaam. Van belang is dus de kwaliteit waarmee een bepaald plantenextract gemaakt wordt, waarbij de kennis en kunde van de maker van groot belang is. Uit de door u aangeleverde stukken kan ik mij niet aan de indruk onttrekken dat er niet hiernaar is gekeken, maar dat er een bepaalde stof in een plant is geïsoleerd, en dit beoordeeld. Er is verder geen onderscheid gemaakt in de verwerking van de verschillende onderdelen van een plant, de extractiemethode of de wijze van toedienen ervan bij die beoordeling. Dat is jammer, maar het bevreedt mij ook. Als puur en alleen een bepaalde stof in een plant de reden is om die plant op een 'verboden te gebruiken plantenlijst' te zetten, dan kunnen in principe het gros van onze groenteplanten op die lijst gezet worden. Dat lijkt mij niet de bedoeling. Daarbij laat ik het eeuwenoude medicinale gebruik van planten, en de waardering die ook instanties als de WHO hiervoor heeft, maar buiten beschouwing. Mij lijkt dat u meer zou moeten streven naar het opzetten van gedegen opleidingen op dit terrein (zoals deze o.a. in Groot-Brittannië zijn), waarbij kwaliteit (door kennis en kunde) voor het maken van natuurlijke geneesmiddelen voorop staat. Dat zou ook een betere controle op de vele (ingevoerde) pillen, supplementen etc makkelijker maken. Er is in Nederland, net als in andere landen van Europa, enorm veel kennis op dit terrein. Waarom geen gebruikmaken hiervan, en een samenwerking met herboristen, fytotherapeuten, etc aangaan?

Met vriendelijke groeten,
Marian Cornelussen